

วิกฤตการณ์แก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัวด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550

CRITICAL PROBLEM RESOLUTION OF FAMILY VIOLENCE THROUGHOUT THE PROTECTION OF THE VICTIM OF FAMILY VIOLENCE ACT B.E. 2550

ร้อยตำรวจโทวิชญ พงศ์พันธุ์อนุสร 5337716 SHCJ/M

ศศ.ม. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : เชนฐ รัชดาพรณาธิกุล, Ph.D., จุณันต์ศักดิ์ บวรนันท์กุล, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บข้อมูล โดยเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 ได้แก่ พนักงานสอบสวน จำนวน 30 คน ผู้กำกับการสถานีตำรวจ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน และผู้บริหารระดับสูง จำนวน 1 คน จำนวนทั้งสิ้น 33 คน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันในการสอบสวนคดีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวนั้นจะใช้วิธีการใกล้เคียงให้ผู้กรณีปรับความเข้าใจซึ่งกันและกันมากกว่าการนำกฎหมายหรือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมาบังคับใช้ ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่เนื่องด้วยการนำกฎหมายหรือพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมาบังคับใช้จะต้องประสานงานกับหน่วยงานภายนอกแต่ไม่ก่อให้เกิดความร่วมมือ โดยอ้างเหตุผลว่ามีภารกิจต้องรับผิดชอบจำนวนมาก และจะเลื่อนวันนัด เป็นเหตุให้การสอบสวนไม่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วหรือต่อเนื่อง

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 พบว่า ขั้นตอนวิธีการสอบสวนปากคำผู้เสียหายไม่มีความชัดเจน เนื่องจากการสอบปากคำผู้เสียหายจะต้องประกอบด้วยหน่วยงานภายนอกหลายหน่วยงาน และต้องใช้ระยะเวลาจนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ นอกจากนี้พนักงานสอบสวนไม่มีความรู้ความเข้าใจ และมีเจตคติในด้านลบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งนโยบายในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้บังคับบัญชาไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรณรงค์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบหรือตระหนักในนโยบายในการ บังคับใช้ตามพระราชบัญญัติอย่างจริงจัง และงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินตามพระราชบัญญัตินี้มีจำนวนไม่เพียงพอ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติบางท่านใช้ช่องว่างของกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้มาบังคับใช้โดยผิดวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ ของกฎหมาย

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ได้เพิ่มเติมแผนผังตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 ไว้ ทั้งนี้เพื่อสามารถอธิบายและเล็งเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ซึ่งในงานวิจัยอื่นๆ มักไม่พบความสัมพันธ์ในลักษณะแผนภาพกระบวนการ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยควรจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อสร้างความเข้าใจถึงเจตนารมณ์และกระบวนการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้ควรจัดให้มีพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 โดยเฉพาะ รวมทั้งรัฐบาลหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดสรรงบประมาณ เพื่อนำมาสนับสนุนในการจัดฝึกอบรม ในการเพิ่มพูนความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติ

คำสำคัญ : ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว/ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550

CRITICAL PROBLEM RESOLUTION OF FAMILY VIOLENCE THROUGHOUT THE PROTECTION OF THE VICTIM OF FAMILY VIOLENCE ACT B.E. 2550

POLICE LIEUTENANT WITSANU PONGPAN-ANOOSORN 5337716 SHCJ/M

THESIS ADVISORY COMMITTEE : CHET RATCHADAPHANNADHIKUL, Ph.D., THANUNSAK BAVORNNATHAKUL, Ph.D.

ABSTRACT

This study was to investigate the enforcement of the Protection of the Victim of Family Violence Act B.E. 2550 (2007), and the problems and limitations of its enforcement. A qualitative approach through structured interviews was used for data collection, conducted with 30 interrogation police, a police superintendent of a police station, a criminology expert, and a top executive as key informants who enforce the Act.

Results revealed that compromise between counter parties for mutual understanding is favored in the investigation of family violence these days more than enforcing laws or the Protection of the Victim of Family Violence Act. This is because the law or enforcement of the Act has demanded coordination with external units, but this has failed, for the likely reason that they were overloaded with responsibility and postponed their appointments, which then delayed and disconnected interrogations.

The problems and limitations of the Act's enforcement revealed that the testimonial procedures are ambiguous because they mainly require external offices and are time consuming till they end. In addition, the interrogation officers have limited knowledge, understanding, and negative attitudes toward its enforcement. It likely weakened their resolve to effectively fulfill their tasks and its enforcement. Also, the policy of its enforcement was not prioritized by the top executive or the immediate supervisors, and they have not launched campaigns for their have been subordinates, nor have they been conscientious with serious enforcement, while budgets inadequate and some operation agents have taken advantage of the loopholes in this Act to distort the objectives and intents of its enforcement.

However, this study had added a diagram of the Protection of the Victim of Family Violence Act B.E.2550 to explain the obvious process of implementation of such an act, which other research has not related in their processes.

Recommendations from this study are that there should be training for the police to raise their understanding of the laws intent. In addition, interrogation officers should be specifically allocated to the program. In addition, the government and the Office of the National Police should allocate budgets to support the training of officers in order to enhance the knowledge of the police about the Act, especially the field agents.

KEY WORDS: PROBLEMS OF FAMILY VIOLENCE / THE PROTECTION OF THE VICTIM OF FAMILY VIOLENCE ACT B.E. 2550

147 pages